

ватъ косми отъ животинска опашка, тънко изрѣзани ремъци, лико или нѣкоя трева.

Въ ония времена всѣки е трѣбвало отъ рано детинство до дълбока старостъ да работи, за да заслужи храната си. Всѣки е трѣбвало да върши онова, което е по умението и силитѣ му, или което му е опредѣлилъ стареятъ. Иначе той е осъденъ на гладна смъртъ. Обикновено стареятъ е едъръ бѣлобрадъ старецъ, съ още запазени физически сили, който на млади години е билъ мощенъ защитникъ на семейството. И сега той се смѣта за най-уменъ, и затова дава съвети, нареждания и заповѣди, които всѣки членъ отъ челядта е длъженъ да изпълнява. Иначе, има явна опасностъ всички да измратъ отъ гладъ, или да бждатъ унищожени отъ диви звѣрове или отъ жестоки като самитѣ тѣхъ неприятели.

Ако днесъ ние бихме срещнали този нашъ прадѣдо около пещерата Темната дупка, неизправенъ още добре на заднитѣ си крака, бихме се толкова изненадали, колкото би ни изненадала внезапна среща съ горила.

И следъ като е угасналъ животътъ на тия далечни наши прадѣди въ тази пещера при р. Искъръ, днесъ ние намираме същото старо огнище и около него много изостанали кремъчни буци, разни употребявани кремъчни орждия и останки отъ неговата храна, които разказватъ най-добре за живота на нашия прадѣдо отъ старата каменна епоха.
